No. 29. 1848.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 8 Maart.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25; en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodberigten, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

Saevis tranquillus in undis.

Kalm, wanneer de stormen loeijen, overwegen wij de gebeurtenissen als of zij ons niet aangingen, als of ons vermogen er niet door geschokt en onze toekomst er niet door verduisterd werd.

Of de Fransche republiek stand zal kunnen houden, kan niemand bepalen; zij zal gewis met groote moeijelijkheden te kampen hebben, maar dit is zeker, dat de republikeinsche denkbeelden niet alleen in Frankrijk, maar ook elders veld hebben gewonnen.

Het constitutioneel stelsel op ruimen voet, gelijk in Belgie, gevestigd, is eene republiek met een erflijk koning, als beginsel van orde en als een steun der gelijkheid van alle onderdanen, aan de spits.

Wij achten die regeringsvorm voor de Europesche staten de beste en voldoende aan de behoefte van onzen tijd.

Belgie vervult op dit oogenblik eene rol, welke deze jeugdige mogendheid op een hoog standpunt plaatst en welke waardiglijk volgehouden ten bewijze kan strekken van de gegrondheid der stelling, die wij voorop plaatsen.

Belgie heeft wijselijk begrepen, dat het oogenblik was gekomen, om aan deszelfs liberale instellingen al de uitbreiding te geven, welke de constitutie toelaat.

Voor Nederland is het oogenblik gekomen om aan de behoefte des tijds te voldoen.

Zij die den storm willen tarten met ons slecht getuigd staatsschip zijn kortzigtigen, die roekeloos ons aan eene onvermijdbare omwenteling bloot stellen. Waar behoefte aan hervorming is en die thans niet wordt gegeven, zal het Fransch republicanisme in al deszelfs omvang de overhand verkrijgen.

Onze verkiezing bij standen moet afgeschaft worden; regtstreeksche verkiezingen moeten worden ingevoerd en zulks op grondslagen, welke trapsgewijze kunnen worden uitgebreid.

Wat in 1840 voldoende was, is het thans niet meer; groote vereenvoudiging moet worden voorbereid.

De natie is niet moeijelijk te vreden te stellen, maar eene oogenblikkelijke tevredenheid is niet genoeg, men moet beginselen aannemen, die voor ontwikkeling en uitbreiding vatbaar zijn en ook de toekomst kunnen bevredigen.

De regering late zich vooral niet terug houden door de zwarigheden, waarop de Fransche republiek zich moet wachten en die men zal zien ontstaan. Het is de eigenschap eener geweldige omwenteling, dat het bestuur meer bekommerd wordt door de eischen der overwinnaars, dan door den tegenstand der verslagenen. Welke moeijelijkheden de Fransche republiek ook te gemoet gaat, het oude monarchaal beginsel zal er zeker gedurende eene geheele leeftijd geen voordeel mede doen. — Het waarachtig behoud is thans in den vooruitgang, verderf en ondergang liggen in het behoud van het versletene.

Wij betreuren het, dat de meeste onzer ministers te huisselijk zijn; velen hebben bijna nooit den voet, immers niet in de laatste jaren, buiten den Nederlandschen bodem gezet en den omgang met lieden van alle standen en vooral met vreemdelingen vermeden; hieruit ontstaat verkeerde bevatting van den waren geest der natie en bekrompenheid van denkbeelden; echter is het mogelijk dat de Fransche omwenteling de oogen onzer ministers heeft geopend; bij velen hunner hapert het niet aan verstand en redenering, bij geen hunner hapert het THANS, voor zoover wij weten, aan eerlijkheid en vaderlandsliefde. Wij zullen zien of zij zich op de hoogte van hunnen tijd kunnen en durven plaatsen, doen zij het niet, wij zullen hen beklagen, den ondergang des lands bitter betreuren, maar hen niet verachten.

Slaan de ministers den goeden weg in, wij zullen hen ondersteunen. Wij zouden VAN HALL, onze antipathie en die der geheele natie, hebben ondersteund, indien hij het had gedaan, waarom niet VAN DER HEIM en RAPPARD? Omdat zij in 1840 [illegible] overstonden? maar wie maakt op eens zijne politieke opvoeding? Wij zelve zijn sedert 1840 vooruitgegaan; de tijden zijn veranderd: wij zelve beweren, dat wat toen voldoende was het nu niet meer is; waarom zouden eerlijke lieden niet eindigen met elkander te verstaan?

Maar de Kamers, zeggen sommigen, die willen uwe hervormingen niet. De Kamers! en welke Kamers? O de quasi-vertegenwoordiging, de door vijfhonderd en den koning gekozenen, die veertig maal minder het Nederlandsche volk vertegenwoordigen, dan het de Kamer van LODEWIJK PHILIPS het Fransche volk deed. — De Kamers hebben altijd geëindigd de voorstellen der regering aan te nemen en nu, wanneer voor het eerst de regering de geheele natie achter zich zoude hebben, zouden de Kamers *neen* zeggen? Het is onmogelijk. Onze Kamers beteekenen niets; daarvan dragen de leden de bewustheid bij zich om; hunne roeping is zich te vernietigen. Van die zijde is niets te vreezen, de regering behoeft zich daarover niet te bekommeren.

De regering en de regering alleen heeft op dit oogenblik haar lot en dat van Nederland in handen; uitstel of halve maatregelen leiden tot eenen gewissen ondergang.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

WEENEN, den 28. Februarij. Men verneemt, dat er eene groote recrutering op handen is, welke voor de erfstaten 80,000 man zal bedragen.

— De berigten uit Milaan luiden zeer verontrustend. Te Pavia hebben op nieuw bloedige tooneelen plaats gehad tusschen de soldaten en de inwoners, bijzonder ook met de studenten, waarvan vele geweigerd hebben na het sluiten der universiteit, de stad te verlaten. Ook in Bergamo zijn de burgers weder handgemeen geworden met de bezetting, en aan beide zijden waren vele personen gedood of gewond. Te Padua, waar eene zeer sterke bezetting ligt, veroorloven zich de soldaten vele gewelddadigheden tegen de weerlooze burgers en studenten, die zich op hare beurt door sluipmoorden wreken. Deze bloedige tooneelen doen de verbittering toenemen. Bijna in alle steden van Lombardije heerscht de grootste gisting, die zich thans mede onder de bewoners van het platte land mededeelt en het ergste doet verwachten. Dagelijks hebben er vele inhechtenisnemingen plaats, die echter weinig berekend zijn om de openbare orde weder te herstellen; zelfs de invoering van het standregt zal weinig baten, en slechts dienen om het smeulende vuur in lichte laaije vlammen te doen uitbarsten.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 3. Maart. Het voorloopig bewind heeft bepaald, dat op morgen de slagtoffers van den 23. en 24. Februarij in de kelders der Julijkolom zullen worden bijgezet. Tegen 12 ure zal er een lijkdienst gevierd worden in de kerk *de la Madeleine*. Van de kerk tot aan de Julijkolom zal de nationale garde den weg bezetten. De stoet zal begeleid worden door eenige bataillons nationale gardes en troepen der republiek, door de muziek der 6 eerste legioenen, door de geestelijkheid der Madeleine-kerk, door het voorloopig bestuur en de ministers, door de besturen der arrondissementen, aan het hoofd der bloedverwanten van de gesneuvelden, door deputatien der werklieden en der scholen, door den staf der nationale garde, enz.

— De tijdingen uit de departementen blijven geruststellend. Onlusten zijn in enkele steden uitgebroken, maar de orde is overal spoedig hersteld.

NEDERLANDEN.

GORINCHEM, den 5. Maart. Uit eene *goede* bron vernemen wij, dat de administratiën der onderscheidene korpsen aanschrijving hebben ontvangen om de staten op te maken van de ligting van 1845 en 1846, de kleedingmagazijnen op het maximum te brengen en geene paspoorten af te geven aan hen wier diensttijd verstreken is.

— Na het ontvangen der «LESSEN UIT PARIJS,» zullen de Haagsche heeren van den Raad van State, de reeds *verduidelykte* bepalingen der grondwet nog wel eens *herzien* hebben, om niet met een geheel onbeduidend grondwetje voor den dag te komen, dat de natie misschien niet erg zou bevallen.

Het spreekt wel van zelve, dat de gebeurtenissen in Italië, de algemeene spanning in Europa, en inzonderheid het voorgevallene in Frankrijk, niet zonder invloed kon blijven op de voor te dragen ontwerpen, en dat dezelve zich [illegible] tot eene bloote *verduidelyking* zouden bepalen. Men spreekt dan ook op nieuw van abdicatie des konings, na de herzien der grondwet, en meent daarin een der redenen te vinden waarom de prins van *Oranje* de sittingen van dien raad zoo getrouw bijwoont, daar ook hij eene herziening in ruimen zin, zou zijn toegedaan.

't Is waar, men beweert, dat onze kroonprins zeer liberaal, ja zelfs een opposant zou zijn. Zoo verhaalt men dat bijv., Z. K. H., tijdens het voorstel van het beroemd negental in de Kamer tot eene radicale grondwetsherziening, de leden der oppositie, die niet gewoon waren ten hove geïnviteerd te worden, op een feest zoude genoodigd hebben. Er is echter ook wel eens beweerd, dat de meeste vermoedelijke troonsopvolgers opposanten zijn, maar den troon beklommen hebbende spoedig van kleur veranderen en nog minder liberaal en erger behoudend worden, dan hunne voorgangers zaliger. Wij willen echter hopen, dat onze kroonprins hierop eens eene loffelijke uitzondering zal maken.

De *Amsterdamsche* (*Stads*) *Ct.* heeft gemeld, dat de kabinets-raad bij Z. M. jl. Zondag gehouden, ook is bijgewoond door de prinses van *Oranje*. Het is van algemeene bekendheid, dat deze voortreffelijke dame eene zeer schrandere en verlichte vrouw is; zoodat men van haren invloed op het bestuur alles goeds mag verwachten. (*Kal.*)

Gemengde Fransche Berigten.

BIJEEN VERZAMELD DOOR EEN GRENSBEWONER.

Lodewijk Philips is te Tréport aan eene beroerte overleden en behouden in Engeland gearriveerd, waarna men hem in Parijs meent gezien te hebben. — De republiek is geproclameerd en de burgers zeggen: «Amen!» — De familie Buonaparte zal waarschijnlijk in troebel water visschen. — Te Parijs wilde men een banket geven en dan...... vechten? — Te Rijssel heeft men eerst gevochten en daarna gebanketteerd. — De prefectuur in die stad is verbrand: Jammer van de papieren, 't was beter de bureaux der belastingen met de kohieren. — De filosofen zijn uitgestudeerd: nu de poëten. — Lamartine bezielt de gemoederen door daden met zijn mond en Emile de Girardin met zijne pen. — De aarts-bisschop van Parijs zal de affaire op den ouden voet voortzetten, en wil heeren geestelijken voor de dooden doen bidden! — De volksverbeelder te Armentières heeft den geestelijken niet onduidelijk te kennen geven, de kerk alleen het veld hunner bemoeijingen was. — De opper-rabbijn der Israeliten, verscheidene R. C. pastoors en eene protestantsche dominé hielden een optogt door Parijs; de kortste weg tot vereeniging van de eerediensten. — Zou de godin de rede ook weêr gehuldigd worden? — Toen de voorzitter van het voorloopig bewind de aanspraak wilde beginnen aan den voet der julij-kolom, en daartoe den hoed afnam, verdeelden zich de wolken en bestraalde «de onbevlektste zon» het fransche volk. — Bou Naza, heeft van de algemeene verwarring gebruik gemaakt en is de plaat gepoetst; de Arabieren schijnen geene beminnaars van het abacadabra te zijn. — De fransche soldaten krijgen weêr driekante hoeden. — De vlag is thans blaauw, wit, rood. — De adeldom is afgeschaft, ook het adel dom. — Wij zeggen niet, hopen niet, wenschen niet, willen niet, dat de Nederlanders dit alles zullen navolgen, maar, wij weten zeker: «die zich aan een ander spiegelt, spiegelt zich zacht!» Men schat de goederen van den koning, zonder zijne Memoires in rood maroquin, op 300,000,000 francs; eene nul minder en 't ware nog wel. — Bals en concerten dadelijk, maar in geen 30 jaar boomlommer op de boulevards — Verscheidene gebouwen, hekken, straten en bruggen zijn beschadigd en millioenen glasruiten stuk; en, de provisionele regering heeft den volke werk en brood beloofd. — De Gazette van Gend geeft lange artikels over Frankrijk en laat er onmiddelijk een uittreksel uit de Nederlandsche Staats-Courant op volgen, over...... de aardappelziekte!!! — De baron (nu nog?) Rothschild geeft een groot bal. Zouden de slagtoffers van den noorder spoorweg vergeten zijn? — In Lyon klooster-plundering. — Parijs duldt geene dieven. De persen van l'Univers zijn vernield. De dagbladen vrij van zegel. Alles zeer nuttige dingen op welke Frankrijk alleen zich thans beroemen kan. — Koning Leopold schijnt niet geheel in Abrahams schoot te rusten. — Deze dagen leveren het schouwspel op van vorstelijke personen zoo rijk als Bias, dat is: die hun geheele rijkdom op het lijf dragen. H. M. de koningin der Belgen heeft kleederen naar de prinsessen gezonden, nuttige les voor den rijke die zoo dikwijls arme broeders naakt ziet. — Abd-el-Kader is in de bezorgde kost, dus gelukkiger dan den ex-koning. Deze laatste geeft eene treffende vertooning des rads van fortuin; eerst geboren prins, later schoolmeester, hertog en koning, nu een arme vlugteling; zijne vorige dienaren vragen posten aan de nieuwe regering: het oude gezegde van Cats blijft waarachtig: «Wanneer het huis vervalt dan ruimen al de muizen,» «Wanneer het ligchaam sterft dan vluchten al de luizen.» — Ook dat van onzen van den Woord: «Prijst niet zalig den man, die in paleizen woont.» — Louis Blanc, dagbladschrijver en lid van het provisioneel gouvernement, een kort manneke, deed eene aanspraak aan het volk, staande op de schouders van twee werklieden. — Te Parijs weldra ten tooneele: Pierrot minister, vaudeville republicaine, door een pair de France, zonder werk.

A.

P. S. Onder Aardenburg is een kalf met zeven pooten geboren. De domperianen meenen hierin de zeven zuilen der fransche republiek te zien.

MENGELINGEN.

Aansluiting aan de regering.

In de pers en elders hoort men hier en daar stemmen verkondigen, dat men zich aan de regering moet aansluiten, dat men alle verschil van meening moet laten varen, alle bijzondere inzigten opofferen, ten einde zich eendragtelijk en gezamenlijk om den troon te scharen.

Voor wij hierop verder voortgaan, nemen wij de vrijheid deze zeer eenvoudige vraag te doen: Wat bedoelt gij met uwe » aansluiting aan de regering?" roept gij de natie op om *den troon* te beschermen? of zullen wij ons rondom den troon scharen, opdat deze *ons* bescherme?

Roept gij ons op om den troon te beschermen, dan erkent gij dat de troon in gevaar is. Waardoor? door eenen binnenlandschen vijand? Dan erkent gij dat de troon van de natie vervreemd is, en hoe kunt gij dan hopen dat de burgerij, in de ure des gevaars, eenen impopulairen en van haar vervreemden troon zal komen schragen, die, wanneer het gevaar voorbij is, zal voortgaan zich even impopulair en vreemd aan de natie te betoonen? Of is het tegen eenen buitenlandschen inval dat gij de natie rondom den troon te wapen roept, dan is uwe aansluiting niets anders dan eene militaire organisatie der natie, waarbij de troon het legerhoofd is dat zijne troepen tegen den vijand aanvoert. Maar waarom zouden wij, gezamenlijk den buitenlandschen vijand bestrijdende, daarom onze bijzondere overtuigingen moeten ten offer brengen aan de overtuiging der regering die wij niet deelen? Wat bewijst de Parijsche omwenteling voor de deugdelijkheid van het Nederlandsche stelsel van behoud? Dat GUIZOT viel, omdat hij in zijne hardnekkige onverzettelijkheid niet aan de eischen des tijds toegaf, bewijst dit dat men zich blindelings moet toevertrouwen aan de regerings-beginselen van het ministerie VAN RANDWIJCK-VAN RAPPARD-VAN DER HEIM? Dat LOUIS-PHILIPPE zijne troon verspeelde, omdat hij zijnen eigenen persoonlijken wil doordreef tegen de nationale overtuiging aan, bewijst dit dat ook in Nederland de publieke opinie zich moet laten verkrachten door de individuële opiniën der kroon? En welke kracht, welk zedelijk overwigt denkt men te putten uit die aansluiting aan een stelsel, dat men wantrouwt en aan hetwelk men niet gelooft?

Men heeft gewezen op het voorbeeld van België. Daar, zeide men, ziet men het treffend schouwspel van eene natie, waar regering en burgerij de handen inéénslaan om, eendragtiglijk en gezamenlijk, voor de vrijheid en onafhankelijkheid van het gemeene vaderland te waken. Laat ons dat voorbeeld volgen.

Wij willen een oogenblik bij het voorbeeld van België stilstaan. België en Nederland staan volstrekt niet gelijk. België heeft het geluk eene zeer liberale grondwet te bezitten en een vrijzinnig ministerie, dat geneigd is aan die grondwet de meest ruime en onbekrompene toepassing te geven. En Nederland...... laboreert nog steeds aan de verouderde grondwet van 1815, herzien en verergerd in 1840, en aan het ministerie VAN RAPPARD-VAN DER HEIM dat zich met de borst toelegt op het *verduidelyken* dier grondwet.

In België heeft men *reden* zich aan de regering aan te sluiten; in Nederland niet. In België heeft men *reden* de omverwerping der grondwettige bepalingen niet te willen; in Nederland wel. De vergelijking gaat dus in geenen deele op.

België levert thans een even treffend voorbeeld van de groote kracht die eene regering verkrijgt, welke aan de nationale overtuiging gehoor geeft, als Frankrijk het geeft van de noodlottige gevolgen, die een onverstandig vastklampen aan vormen, aan welke niemand gelooft, na zich sleept. Hier provoceert men revolutiën; daar werkt men met elkander zamen tot één gemeenschappelijk doel. Te regt zeide dan ook de *Charivari* dezer dagen, dat Belgie *niet noodig* had eene republiek te maken, daar het reeds nu in het bezit was van al die vrijheden die Frankrijk zich eerst door eene revolutie moet verschaffen. Een zwaarwigtig woord en dat wel een ernstig nadenken verdient:

Belgie had de republikeinsche revolutie NIET NOODIG, *om zich in het bezit van constitutionele volksregten te stellen!*

Natiën maken geene revolutiën uit *liefhebbery*; zij maken die wanneer zij ze *noodig* hebben. En de verantwoordelijkheid van al wat revolutiën in haren nasleep hebben, valt op hen die de natiën tot de omwenteling provoceerden.

Aan eene zoo onbepaalde en ongemotiveerde oproeping tot aansluiting aan de regering, kan, gelooven wij, geen man van eer en karakter gevolg geven. Eer wij ons aansluiten vorderen wij bewijzen dat de regering onze aansluiting *verdient.* Nu bijna tien jaren geleden, schreef de man, die het eerst het oog der burgerij op hare staats-inrigtingen vestigde, de volgende woorden, die, na de gebeurtenissen dezer dagen, bijna als eene profetie kunnen beschouwd worden:

» De grondwet mag niet eene loutere vorm zijn, zij moet eene *nationale kracht* wezen. En hoeveel reden wij hebben om die te vestigen, toont ieder blik, dien wij werpen op Frankrijk. Onze legers, onze vestingen, onze rivieren zullen een algemeen gevaar, en dat als 't ware de lucht vervult, niet van ons afwenden. Maar ons *zedelyk*, ons *constitutioneel* te versterken, ja onverwinnelijk te maken, dit hangt van ons af. In onzen tijd beslist physische overmagt op den duur niet meer; doch heeft een klein volk met een zwak politisch gestel en karakter alles te duchten." (1)

En wat heeft *onze* regering gedaan om van de grondwet eene » nationale kracht" te maken? wat heeft *onze* regering gedaan om ons » zedelijk" en » constitutioneel" te versterken? En welk regt heeft eene *dergelyke* regering om te vorderen, om te verwachten, dat de natie zich in de ure des gevaars aan haar zal aansluiten?

Wanneer de regering, eindelijk door schade en schande wijs geworden, *bewyst* dat zij nu inderdaad den ouden dwaalweg voor goed wil verlaten en het regte pad inslaan, indien zij, om aan de natie eenen *waarborg* van hare veranderde gezindheid te geven, hare looden speel-ministers wil wegbergen en *ware* staatsmannen in haren raad wil roepen, *dan* zullen wij ons met evenveel ijver aan haar aansluiten, als België het aan zijne regering deed. Maar wij geven de wapens niet onvoorwaardelijk noch op eene bloote belofte van beterschap uit de handen.

Wil men eene aansluiting als in België, men handele dan ook als in België. Zal de Nederlandsche burgerij voor de Nederlandsche regering doen, wat de Belgische burgerij voor de Belgische regering deed, zoo beginne de Nederlandsche regering voor Nederland te zijn, wat de Belgische regering voor België is.

(*Arnh. Ct.*)

(1) THORBECKE, *Aanteekening*, in de Voorrede.

Overal spanning en woeling!

Onder dit opschrift deelt het *Antwerpsch Nieuwsblad* het volgende mede:

Zwitserland, nog maar onlangs uit eenen burgerkrijg gekomen, worstelt tegen de bedreiging van eene vreemde tusschenkomst en de hinderpalen, welke de herziening der eedgenootschappelijke staatsregeling ontmoet.

Italië staat in volle vlam: Rome, Napels, Sicilie, Piemont, Sardinië en Toskane zijn door den drang der volksbehoeften buiten den kring der eigendunkelijke regeringsvormen geslingerd.

Lombardye dreigt Oostenrijk te ontvallen, en die mogendheid rukt er gedurig meer troepen zamen. Ten gevolge van nieuwe onlusten, welke te Milaan hebben plaats gehad, is die stad in staat van beleg verklaard.

Portugal ziet alle drie maanden eene ministeriële omwenteling, of eenen militairen opstand, en kan zijne staatsregeling niet gevestigd krijgen.

Spanje is genoegzaam in denzelfden toestand; dit voorheen magtige koningrijk wordt door de staatspartijen en door de afgunst van eenige vreemde hoven gedurig verdeeld gehouden, terwijl *Isabella's* reeds voorspelde dood eene successie-oorlog in het verschiet toont.

Oostenrijk siddert voor zijne Italiaansche bezittingen, en weet niet, hoe zijne eigene staten te behoeden tegen de staatsregelende koorts, welke alles om zich heen aangrijpt en besmet.

Pruissen worstelt krachtdadig, om ruimer en vrijgeviger politieke vrijheden te bekomen, dan die welke het door koning *Frederik Willem* verleend zijn, en dagelijks worden de gemoederen meer opgewonden.

Beijeren zag ook een oproer in het kunst- en letterlievend Munchen; het is waar dat eene Spaansche danseres door hare menigvuldige ergernissen het sein heeft toegegeven.

Denemarken is insgelijks onder de geregelde rijken opgetreden; maar de nationaliteit der Duitsche hertogdommen is daardoor veeleer gekrenkt dan bevredigd geworden.

Engeland mat zich af door zijne pogingen om de ieder oogenblik in Ierland verstoorde rust te herstellen, en de wijdgapende wonden der handels- en geldcrisis te heelen.

In Frankrijk is de verbittering ten top gestegen, en te Parijs tot eene omwenteling gekomen; door welke het stamhuis *van Orleans*, na een pas achttienjarig bestaan, is omgeworpen en verjaagd.

In Holland, eindelijk, is iedereen misnoegd, zoowel wegens de drukkende belastingen, als wegens de vervolgingen tegen de dagbladen en het ontzeggen van alle staatkundige vrijheden.

Wenden wij onze oogen op Belgie, wij zien er de staatkundige instellingen zonder schokken, zonder wanorden vernieuwen en verbeteren. Wij hebben het reeds gezegd, de overdrevenheden, door eenige van allen invloed beroofde mannen uitgekraamd, zijn zeer gering te achten, althans voor geen bewijs te houden, dat de republikeinsche denkwijze hier onder de bevolking doordringt. Ons vaderland bevindt zich in eenen gelukkigen toestand, welligt zonder voorbeeld in Europa. Het heeft schrandere en moedige mannen aan het bewind, en derzelver hooghartige en vrijgevige denkwijze zal hen in de baan der staatkundige en stoffelijke verbeteringen niet laten vooruitloopen door de stoutste nieuwigheidszoekers. Zij begrijpen de behoeften van hunne eeuw en van hun land, en hebben het volle besef, dat het regte behoud op gematigden vooruitgang berust.

(God gave dat wij hetzelfde ook van onze ministers konden zeggen.)

Bij het vernemen der jongste Fransche omwenteling.

Weêr is het monster losgebroken,
Geketend eens voor 't oog der aard;
Weêr d' oproer-standerd opgestoken;
Weêr 't muitziek rot ten strijd geschaard.
De grijsaard, die, sinds achttien jaren,
Het roer van staat in handen hield,
Zag zich bedreigd door moordenaren,
Wier woede wet en regt vernield.
De troon, zoo wankel opgeslagen,
Op wufte gunst des volks gebouwd,
Is ledig sinds de jongste dagen;
Parijs heeft moord en brand aanschouwd.
Het teeder kroost der Orleansen
Zag weêr de vaan des krijgs ontrold,
Ontplooid in revolutie-glansen,
Wier schijnzon blaakrend henen holt.
Europa! vloek die moordenaren!
't Beschaafd gebroed der Seine-stad,
Wier vadren rei eerst de adelaren
Dan weder Orleans aanbad.
De Blikvergans der julij-dagen
Zonk voor een andere dageraad,
Waarop Europ, met schrik geslagen,
Verbaasd' en rollende oogen slaat.
Barst dondrend los, gij heldenscharen,
Gij zonen van het fiere Noord!
Komt, Spree en Newa's adelaren,
En wreek den nieuwen vorstenmoord!
Komt zonen van de Donsche streken,
En drijf uw ros op Frankrijks grond!
Komt gij den staf der heerschzucht breken
En deel uw geeselslagen rond!
Maar gij, die op den troon verheven,
U Goden dezer aarde waant;
Gij, aan wien troonen tranen kleven,
Beeft ook: uw zon der heerschzucht taant.
De ruwe woede losgebroken,
Heeft dolken voor uw borst gereed.
De fakkel wordt zoo ligt ontstoken;
De volkstribune is dra gereed.
U zal men voor de vierschaar dagen,
U, die u baadt in burgerbloed,
Dat 't zweet der nijverheid durft vragen,
En 't volk in de ingewanden wroet.
Vloek over 't volk, dat, driest, vermeten,
Den heilgen troon der vorsten schend;
Maar vloek den vorst, die, eervergeten,
De regten van den mensch miskent!
Heil zij den vorst, de burgervader,
Die liefde voor zijn kindren voedt;
Maar driewerf wee den volksverrader,
Die aast op burger-zweet en bloed!
Vloek over alle lage zielen,
Wier vuil belang de eerlijken schendt:
Die heden voor den afgod knielen,
Wier blik zich morgen elders wendt.
Mijn vaderland wat ooit verkeere,
Bewandel 't spoor van orde en regt;
Dat hier Europa nogmaals leere
Hoe 't volk zich aan zijn vaderen hecht.
Gij, mannen, die, in eer gezeten,
De staatshulk door de golven stuurt,
Bewaar steeds vlekloos uw geweten,
Door liefde tot uw volk bestuurd.
Dan zult gij 't volk door liefde boeijen,
Treff' ginds den vorsten smaad en hoon;
Hier zullen vrede-olijven bloeijen;
Moog' ginds de storm der heerschzucht loeijen,
Hier schaart zich 't volk om Willems troon.

28. febr. 1848. DOORN.

ADVERTENTIEN.

§ § § VERKOOPING binnen Vlissingen, op Vrijdag den 10. Maart 1848, des morgens om 10 uren, bij het Arsenaal van de Artillerie, tegenover den Nieuwendijk en op de Zeilmarkt, ten overstaan van den Notaris *A. VAN DER SWALME*, van een partij **EIKEN DEELEN, 30 DEKBALKEN** lang 9 N. Ellen, breed 36 Duim en dik 27 Duim; mitsgaders een partij **BRAND-** en ander **WERKHOUT.**

Daags vóór de Verkooping te zien.

§ § § De Notaris *D. UYTTENHOOVEN* zal, op Dingsdag den 14. Maart 1848, des namiddags ten 3 ure, in het Koffijhuis *de Oude Vriendschap*, op de Groote Markt, te Vlissingen, presenteren te verkoopen:

De navolgende **HUIZEN** en **ERVEN**, alle staande en gelegen binnen dezelve Stad Vlissingen, in de Korte Noordstraat, te weten:

Een **HUIS** en **ERF** gemerkt Wijk F. No. 26, kadastraal bekend Sectie E. No. 242; ter grootte van 1 Roede, 45 Ellen.

Een **HUIS** en **ERF** gemerkt Wijk F. No. 7, kadastraal bekend Sectie E. No. 497; ter grootte van 77 Ellen;

en een **HUIS** en **ERF** gemerkt Wijk F. No. 21, kadastraal bekend Sectie E. No. 238; ter grootte van 30 Ellen.

Daags vóór de Verkooping voor een ieder te zien.

DE HEER MALLAN,

Chirurgijn-Dantiste van Londen, zal heden te spreken of te ontbieden zijn bij den heer *PETERS* in het *Hotel de Commerce*, over het **Inzetten van Kunsttanden per zelfattractie**, bewerkt door Hipopotamus, en het **Plomberen** met zijn **Mineraal Succedaneum**, waarvan hij alleen bezitter is, als over het aannemen van abonnementen à ƒ 10,— per jaar.

AFVAART-UREN

VAN DE STOOMBOOT

DE SCHELDE,

VARENDE TUSSCHEN

VLISSINGEN en BRESKENS.

MAART 1848.

Van Vlissingen.				Van Breskens.			
Woensdag	8,	nm.	2,30 ure.	Woensdag	8,	nm.	3,45 ur.
Donderdag	9,	«	2,30 «	Donderdag	9,	«	3,45 «
Vrijdag	10,	«	3 «	Vrijdag	10,	«	4 «
Zaturdag	11,	«	3,30 «	Zaturdag	11,	«	4,30 «
Zondag	12,	niet varen.		Zondag	12,	niet varen. «	
Maandag	13,	vm.	7 «	Maandag	13,	vm.	8,15 «
Dingsdag	14,	«	8,30 «	Dingsdag	14,	«	9,45 «

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 7. Maart. Sedert den 4. dezer zijn alhier ter reede gekomen:

Naar zee.

Sjana, J. H. Mahlmann, Hamburg, vrouw Geza, P. Coppelman, Hamburg, Hortensia, T. Toelders, Bremen, alle stukgoed; Merkuur, G. T. Davors, Chaam; Metex en Mary, New-Castle; Heskes, Monte, H. Groto, New-Castle, alle ballast.

Voor Gend bestemd:

Skijlark, N. Davij, Stokton, ballast.

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIEREN.